

Molnár Barbara Eszter

1998-ban államvizsgáztam a győri tanítóképző főiskolán, tanító - német nyelv oktató szakon.

2002-ig Ajkán, a város egyik legnagyobb iskolájában, tanítottam német nyelvet alsó tagozaton és mellette napközis nevelőként dolgoztam. Gyermekeim születése után egy kicsi városzéki katolikus iskolába kerültem vissza, ami hasonló nagyságú és kaliberű volt, mint a herceghalmi iskola.

Munkám során mindig hangsúlyt fektettem a mozgásra és a kreatív önmegvalósítás lehetőségeire. Igyekeztem a gyerekeket bátorítani, hogy megtalálják a hozzájuk legközelebb álló mozgás- vagy művészeti formát, melyben kifejezhetik magukat. Ezek megvalósítására sok lehetőséget nyújtottak a délutáni napközis foglalkozások. Nyaranta minden évben táboroztattam.

2013-ban költöztünk Herceghalomra. Az iskolában töltött első tanévem során első osztályos tanító néni voltam, amit nagyon szerettem.

Számomra küldetés volt, hogy minden gyermek kiteljesíthesse saját egyéniségét. A gyermeki lélek tisztaságára, őszinte megnyilvánulásaira, apró rezdüléseire odafigyelve segítettem őket, hogy valóban megismerhessék és megmutathassák a bennük rejlő lehetőségeket. Mindezt barátságos, játékos, szeretetteljes, boldog pillanatok megélésével támogatva. Bízom a közösség erejében, ahol az egymás elfogadása, segítése, az egymástól tanulás alapvető érték. Ezt a szemléletet szeretném átadni a gyerekeknek is sok mosollyal, nevetéssel.

Majd megszületett a harmadik gyermekem. 2017-ben jöttem vissza dolgozni. Azóta csak német nyelvet tanítok. Már nem csak az alsó tagozatosokkal foglalkozom. Új kihívás volt számomra, hogy a kiskamasz korosztállyal is megtaláljam a megfelelő hangnemet és kialakítsam a jó légkört, amiben élmény a nyelvtanulás. Igyekszem tiszteletben tartani a gyermeket, segíteni egyéniségének kibontakoztatását, önállóságának kiteljesedését.

Jó úgy tanítani, hogy a tanár a tanulóval való kapcsolatában valódi ember lehet. Lehet lelkes, unatkozhat és érdekelhetik is a diákjai. Lehet mérges, érzékeny és lehet neki valaki szimpatikus. Tetszhet neki egy tanuló teljesítménye anélkül, hogy a diák maga jó vagy rossz tanuló.

Hasonló gondolatok fogalmazódnak meg bennem, ha a munkámról, a tanításról kérdeznak, mint Antoine de Saint-Exupérynek:

"Nincs még egy munka, ahol ennyi a kudarc, hiábavaló erőfeszítés, de ilyen sok siker, ennyi ajándék, kellemetlen és kellemes meglepetés éri az embert.

Nincs még egy munka, ahol ilyen nagy hatása lehet egy-egy jó - vagy jókor kimondott - szónak, esetleg egy-egy rosszul vagy rosszkor mondott szónak.

Nincs munka, amely ennyi azonnali sikerrel kecsegtet, és nincs egyetlen munka sem, amelynek a valódi hasznát csak évek, esetleg csak évtizedek múlva láthatjuk."